

[From.]

af mit parti, er der både taget hensyn til ministeriet for offentlige arbejder og finansministeriet såvel som til justitsministeriet.

Jeg foretrækker langt, at et sådant forslag bliver stillet af den højtærede regering, det vil være det eneste rimelige, men jeg beklager at måtte sige til den højtærede minister, at såfremt vi ikke i den allernærmeste fremtid kan vente et forslag fra den høje regering, så vil mit parti stille et forslag, selvom jeg vil beklage det og hellere så en anden udvikling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Tredie næstformand (Jørgen Jørgensen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 15.

Mødet udsat kl. 14²⁵.

Mødet genoptaget kl. 15.

Af *Svend Jørgensen* til landbrugsministeren.

Vil ministeren nærmere begrunde statens jordlovsudvalgs afgørelse i sagen vedrørende forkøbsretten til en landbrugsjendom i Vaalse på Falster?

Svend Jørgensen: Mit spørgsmål til den højtærede landbrugsminister er foranlediget af en ejendomshandel i Vaalse på Falster fornylig. En gård på 52 tdr. land, 4 tdr. land eng og 6 tdr. land tørvemose blev for en pris af 155 000 kr. solgt til en anden gårdejer i samme by, men da salget skete i det frie marked, skulle ejendommen, inden den omtalte handel kunne gå i orden, tilbydes statens jordlovsudvalg. Da det var almindeligt ventet, at statens jordlovsudvalg i dette tilfælde ville gå i køberens sted, ansøgte fire indeklemte husmænd, som ellers ville have meget vanskeligt ved at få deres brug gjort større, om tillægsjord fra den omhandlede ejendom, henholdsvis 8, 5½, 4 og 4 tdr. land. Tilbage blev derefter, såfremt

disse menneskers ønsker var blevet imødekommet, foruden eng og mose en hovedparcel med bygningerne på ca. 30 tdr. land. To af sognets og landsdelens mest fremtrædende husmænd, som råder over den tilstrækkelige kapital, tilbød så uden tab for statens jordlovsudvalg at ville overtage resten af ejendommen, dels for at hjælpe de fire ansøgere til tillægsjord, dels for at vise deres standsfæller på Lolland-Falster, at lovens bestemmelse om statens forkøbsret også kunne praktiseres i denne landsdel, hvor udbudet af landbrugsejendomme i det frie marked er forholdsvist lille og prisen forholdsvist høj.

Statens jordlovsudvalgs repræsentant kom først til Vaalse den allersidste dag, staten kunne gøre brug af sin forkøbsret, og endda først nogle timer inden fristens udløb. Det er derfor ikke noget under, at der blev travlhed på kroen i Vaalse, hvor disse forhandlinger blev ført, men enhver vil naturligvis kunne sige sig selv, at egentlige forhandlinger har der ikke været tale om, det har tiden ganske simpelt ikke kunnet tillade. Jordlovsudvalgets repræsentant meddelte da også meget hurtigt de fire ansøgere om tillægsjord, at de ikke kunne få jord fra den omhandlede gård, men at den ene af dem, han, der ønskede 8 tdr. land, kunne få 3 tdr. land af køberens gård plus 1 td. land yderligere i 1951. For en ordens skyld lod jordlovsudvalgets repræsentant telefonisk tilkalde den ene af de føromtalte husmænd, som ville købe hovedparcellen. Da han kom, blev han i forstuen mødt af jordlovsudvalgets repræsentant, der spurgte, om han ville købe hovedparcellen, hvis spørgsmålet blev aktuelt, men det tilføjedes, at det blev det sikkert ikke. Det er ikke til at undre sig over, at manden svarede, at han måtte have en vis betænkningstid og i hvert fald have lejlighed til at tale med en sagfører om spørgsmålet. Det var der imidlertid ikke tid til, og svaret blev så betragtet som et afslag. Sagen blev derefter afgjort på den førnævnte måde, og staten gjorde altså ikke i dette tilfælde brug af sin forkøbsret.

Denne afgørelse har vakt megen opsigt og skuffelse, ikke alene blandt sognets egne folk, men også blandt landsdelens husmænd. Hvis denne afgørelse nemlig skal være normen for, hvad der i lignende tilfælde skal ske på Lolland-Falster, ventner man sig ikke i lolland-